

ॐ स्वस्ति श्रीगणेशाय नमः ॥ अथाखिलभारतवर्षी
 यदेशेषु समयनिर्णायकतया सकलव्यवहारप्रवर्त
 कनिखिलधर्मप्रवर्तक समस्तयजनयाजनसंस्कार
 सुमुहूर्तादिप्रवर्तक स्वस्वदेशीयतिथिपत्रेषु प्रतिवर्ष
 गंगानिर्गमावधिं वर्णयन्ति तत्र गंगानिर्याणावधिव
 र्णनं किंमूलमिति श्रीमन्महाराजाधिराजजंबूकाशमी
 रतिव्वताद्यनेकदेशाधीश्वरश्रीमत्प्रतापसिंहानामा
 ज्ञयाविचार्यते ननु गंगानिर्गमावधिवर्णनं किमहर्ग
 णादिवद्वाणितगम्यमुत पुराणादिगम्यम् नाद्यः
 सूर्यसिद्धांतादिसिद्धांतेषु मकरंदग्रहलाघवादिकर
 णेषु वराहसंहितादिसंहितासु च गंगानिर्गमावध्या
 नयनानिरुक्तेः सिद्धांताद्यनुक्तसोपपत्तिकं गंगानिर्या
 णावधिसाधकगणितान्तरस्याद्ययावदश्रवणाच्च न
 द्वितीयः गंगानिर्गमबोधकपुराणवाक्यानां गंगास्थि
 तिबोधकपुराणवाक्यविरोधात् गंगानिर्गमावधिप्र
 तिपादनरूपयथाश्रुतस्वार्थेतात्पर्यस्य दुर्बलत्वात्
 न च गंगानिर्गमावधिप्रतिपादकवाक्यविरोधात् गं
 गास्थितिबोधकवाक्यानामेव न गंगास्थितिप्रतिपाद
 कत्वमिति वाच्यं मानान्तरवाधितत्वेनानिर्गमवाक्या
 नांदुर्बलत्वात् अतएवाक्षयंहवैचातुर्मास्ययाजिनः

सुकृतंभवतीति अपामसोमममृताभ्रभूमेत्यादिश्रु-
 त्यपेक्षया तद्यथेह कर्मचितोलोकःक्षीयते एवमेवा
 मुत्रपुण्यचितोलोकःक्षीयते इतिश्रुतेर्बलवत्त्वं कृत
 कत्वाल्लिङ्गकविनाशित्वानुमानसहकृतत्वादिति वाच
 स्पतिमिश्रादयः नच निश्चितप्रामाण्यकवाक्यमेव प्र
 बलंप्रकृतंगंगास्थितिवोधकवाक्यंतुनतथा गंगानि
 र्गमावधिवोधकवाक्यविरोधादितिवाच्यं गंगास्थि
 तिवोधकवाक्यानामप्रामाण्यासिद्धौ तद्विरोधाभावात्
 गंगानिर्गमावधिवोधकवाक्यप्रामाण्यं तत्प्रामाण्ये
 च तद्विरोधात् गंगास्थितिवोधकवाक्यमप्रामाण्यमि
 त्यन्योन्याश्रयात् नचतवापितथैवान्योन्याश्रय इति
 वाच्यं ममतु मानान्तरसहकृतत्वेनबलवत्त्वसिद्धौगं
 गास्थितिवोधकवाक्यानां प्रामाण्यसिद्धेरन्योन्या
 श्रयासंभवात् ननुगतकालिशेषकल्पाद्यानयनंसिद्धां
 तसिद्धं पंचसहस्रवर्षमितकलिगताब्देगंगानिर्गमः
 पुराणप्रतिपादित इतिसिद्धांतपुराणाभ्यां गंगानि
 र्गमावधिंप्रतिवर्षं वर्णयामः तथाहि ब्रह्मवैवर्ते कृष्ण
 जन्मखण्डेअष्टाविंशत्यधिकशततमाध्याये कृष्णस्य
 गोलोकप्रस्थानसमये गंगासरस्वतीपद्मावतीच
 यमुनातथा गोदावरीस्वर्णरेखाकावेरीनर्मदामुने श

रावतीवाहुदाचकृतमालाचपुण्यदा समाययुश्चता
 र्सर्वाः प्रणमः परमेश्वरं उवाच जान्हवी देवी रुदती प
 रमेश्वरं सा श्रुनेत्रातिदीनास विरहज्वरकातरा हे
 नाथरमण श्रेष्ठयासि गोलोकमुत्तमम् अस्माकं का
 गतिश्चात्र भविष्यति कलौ युगे इति गंगा प्रार्थनानन्त
 रं कलेः पंचसहस्राणि तिष्ठ वर्षाणि भूतल इति तथा
 तत्रैव कृष्णजन्मखंडे नवतितमेध्याये कलेर्दश
 सहस्राणि हरिस्तिष्ठति मेदिनीम् देवानां प्रतिमापूजा
 शास्त्राणि च पुराणकं तदूर्ध्वमपि तीर्थानि गंगादीनि सुनि
 श्चितं तदूर्ध्वं ग्रामदेवाश्च वेदाश्च विदुषामपीति तथा
 तत्रैव ब्रह्मवैवर्ते कृष्णजन्मखंडे एकशताधिकविंशतित
 मेध्याये श्रीकृष्णवाक्यं कलेर्दशसहस्राणि म
 दर्चाभुवितिष्ठति तदूर्ध्वानि च वर्षाणि गंगाभुवनपाव
 नीति तथासनत्कुमारसंहितायां कार्तिकमाहात्म्ये
 कलेर्दशसहस्रांति हरिस्त्यक्ष्यति मेदिनीम् तदूर्ध्वं जा
 न्हवी देवी तदूर्ध्वं ग्रामदेवता इति तथा ब्रह्मवैवर्ते प्रकृ
 तिखंडे पंचमाध्याये कलेः पंचसहस्रे च गते वर्षे च मोक्ष
 णं ॥ तथा तत्रैवाष्टमाध्याये श्रीकृष्णवाक्यं अद्य
 प्रभृति देवेशि कालः पंचसहस्रकं वर्षं स्थितिस्तेभा
 रत्याः शापेन भविता भुवीत्यादिवाक्यैः कलेः पंचसह

स्वर्षेगते गंगानिर्गमप्रतिपादनादितिचेन्न कलेः
 पंचसहस्रवर्षोत्तरं गंगानिर्गमप्रतिपादकवाक्यान्
 कल्पांतरपरत्वात् अतएवतत्रैवब्रह्मवैवर्ते षष्ठाध्याये
 कलेः पंचसहस्रचवर्षेस्थित्वाचभारते जग्मुस्ताश्च
 सरिद्रूपंविहाय श्रीहरेःपदमिति भूतकालिकागम
 नास्थितिपुनर्गमनैरन्यकल्पीयत्वस्यरूपष्टमुक्तेः अत
 एवतत्रैवब्रह्मवैवर्ते नवमाध्याये कलेःपंचसहस्राब्देस
 मतीतेसुरेश्वरी क्वगतासामहाभागातन्मेव्याख्यातुमर्ह
 सीतेनारदप्रश्नानन्तरं श्रीनारायणवाक्यं भार
 तंभारतीशापात्समागत्येश्वरेच्छया जगामतंचवैकु
 ण्ठशापांतेपुनरेवसा भारतंभारतीत्यक्काजगामचहरेः
 पदं गंगासरस्वतीलक्ष्मीश्चैतास्तिस्त्रःप्रियाहरेः तु
 लसीसहिताब्रह्मनूचतस्त्रःकीर्तिताः श्रुताविति कलेः
 पंचसहस्राब्देतीते गंगावैकुण्ठं भूतकल्पेगतेतिप्रतीय
 ते नहिभविष्यत्कालिकंगमनं भारतागमनात्प्राक्
 विष्णोभार्य्यात्रयं कलेः पंचसहस्राब्दादनंतरंचतसृष्ट
 णंगमनात् भार्य्याचतुष्टयमित्यतोपिभूतकल्पिकमेवा
 गमनंगमनंचस्पष्टं नह्येतत्कल्पिकंपुनर्गमनमिति वि
 भावयंतुसंतः तस्मात् भूतकल्पिककलेःपंचसहस्रा
 ब्देतीतेगंगावैकुण्ठंगतवतीति प्रतीयते नाष्टविंशत्तमेक

लौगमनंप्रतीयते किंचकलेःपंचसहस्रवर्षोत्तरं गंगा
निर्गमप्रतिपादकवाक्येषु तद्वर्षोत्तरंवेदग्रामदेवा
नांनिर्गमप्रतिपादनात् तस्यचप्रत्यक्षेणेदानींबाधात्
प्रत्यक्षविरुद्धार्थाभिधायकानां तेषामप्रामाण्यं प्र
सज्जेत नह्यष्टाविंशत्तमकलेःसार्द्धद्विसहस्रवर्षोत्तरं
वेदानिर्गमोजात इतिकस्यापिवुद्धिपथमारोहति वे
दानां तदुक्ताग्निहोत्रादीनां चाद्ययावत्प्रत्यक्षसिद्ध
तयातदभावप्रतिपादकवाक्यानामन्यकल्पाभिप्राय
कत्वेनैवप्रामाण्यावधारणात् तेषामेतत्कल्पाभिप्राय
कत्वे तेषांवाक्यानां कलौवर्णव्यवस्थितिपर्यंतम
ग्निहोत्रादिवैदिककर्मभिधायकवाक्यानांचाप्रामा
ण्यप्रसंगः तथाचकतिपयवाक्यानां प्रामाण्यस्वीका
रे वैदिककर्मभिधायकानां सर्वेषामिदानीमप्रामा
ण्यप्रसंगः तथाचवहूनामनुग्रहोऽन्याय्यइतिकतिपय
वाक्यानांकल्पांतराभिप्रायकत्वेनैव प्रामाण्यावधार
णमुचितं तथाचप्रत्यक्षादिप्रमाणांतरसहकृतानांगं
गास्थितिवोधकवाक्यानामेवप्राबल्यं नच गंगास्थि
तिबोधकवाक्यानामप्येतत्कल्पीयत्वे बीजाभावात्
निर्गमबोधकवाक्यानामिव स्थितिवोधकवाक्याना
मपितदन्यकल्पीयत्वं स्यादितिवाच्यं केदारखंडोक्त

वाक्यानामष्टाविंशतिपर्ययवृत्तांतबोधकत्वात् नान्य
 कल्पीयत्वं तथाचोक्तं स्कांदे केदारखंडे पंचाशद
 धिकैकशततमाध्याये मायापुरीवर्णनप्रस्तावे ना
 रदप्रश्नानंतरं इदंपुण्यतमंतीर्थं वर्ततेभक्तनाय
 क तथापिभवितापश्चादष्टाविंशतिपर्यये भगीरथो
 महाभागःसूर्यवंशविवर्द्धनः आनायिष्यतिगंगांवैतप
 सातोषिताच्छिवादिति भगवदुक्तेः नच केदारखं
 डेसप्तसप्ताधिकशततमेऽध्याये गंगावासुकिसंवादे
 भगीरथेनकैलासादानीतास्मीहवासुके निमंत्रिता
 स्मिभूमौहिपितृणांमुक्तिकारणात् सांप्रतंतदवश्यं
 हिकर्तव्यंभगवन्मया चरमेऽस्मिन्युगेभूयआगमि
 ष्यामितेस्थले इदानींमुच्यमांशीघ्रंसमुद्रेमैगतिर्मते
 ति गंगावाक्यात् अस्यवाक्यस्यपूर्वोक्तपंचाशदधि
 कैकशततमाध्यायीयवाक्यैकवाक्यतयाच स्पष्टमव
 गम्यते अष्टाविंशतमेकलौगंगायाःपातालगमनमि
 तिवाच्यं प्रसंगविरोधात् तात्पर्यविरोधाच्च तथा
 हितत्रायंक्रमः तत्राष्टाधिकत्रिंशत्तमेध्याये गंगानय
 नार्थेतपसिस्थितान्वासुकिप्रमुखान्नागान्स्वार्थसिद्धौ
 विघ्नकरान् महाबलान् दृष्ट्वाभगीरथउपायमार्चितयत्
 अन्योपायमलभमानो ऽनन्यगतिकोविनयाविष्टो

॥ गंगाव्यवस्था ॥

॥ ७

भगीरथःसहस्रनामस्तवेन गंगांतुतोष तुष्टागंगाऽन
 न्यदृष्टंस्वरूपंदर्शयित्वावरंवरयेतिप्राहेत्युक्तोभगीर
 थः स्वाभिलषितं वरंजगाद भगीरथउवाचकृपांविधे
 हिदासेऽस्मिन्मयिदुःखसमाकुलेनगंतव्यंत्वयादेवि
 पातालनिलये शुभे विनामुक्तिप्रेषयित्वामत्पितृन्
 कोपदग्धकान् त्वयासमग्रभावेनस्थेयंभारत
 खण्डके ॥ श्रीगंगोवाच ॥ भगीरथमहा
 भागएवमेवभविष्यति यावच्चंद्रग्रहेशाद्याः स्था
 स्यंत्यंवरमंडले तावत्कीर्तिर्महाराजभवितातेत्रिलो
 कके नामापितवचश्रुत्वासर्वपापैः प्रमुच्यते कले
 द्वितीयपादे तु गमिष्यामिपुनस्तलमिति वरप्रदा
 नानंतरंत्वयोदाहृतगंगावासुकिस्संवादोऽस्ति तथा
 च पूर्वापरैकवाक्यतया त्वमेववद किमस्य तात्प
 र्यं गंगानिर्गमेउतगंगास्थितौ नच वरप्रदानपठित
 कलेद्वितीयपादे पातालगमनं तु तथापिनिष्प्रत्यूहमे
 वेतिवाच्यम् शुक्लप्रतिपदारभ्यदशदिनंयावत् पाता
 लगमनमिव सीताञ्जलकनंदादिधाराचतुष्टयवत् क
 लेद्वितीयपादे पातालेभोगवतीति प्रसिद्धधाराप्रवेश
 स्यावनितोनिर्गमाबोधकत्वात् तथाचोक्तंब्रह्मपुराणे
 षष्ठ्यादौकृष्णपक्षेतुभूमौसन्निहिताभवेत् यावत्पुनर

मावास्यादिनादिदशानित्यशः शुक्लप्रतिपदारभ्यदि
 नानिदशानित्यशः पातालेसन्निधानंतु करोतिस्वयमेव
 हिशुक्लैकादशिकादीनिगंगास्वर्गतरंगिणी पंचम्यता
 निसास्वर्गेसदासन्निहिताभवेदिति विष्णुपुराणे विष्णु
 पादविनिः क्रांताप्लावयंतींदुमंडलम् समंताद्ब्रह्मणः
 पुर्य्यागंगापततिवैदिवि सातत्रपतितादिक्षुचतुर्द्धाप्र
 त्यपद्यत सीताचालकनंदाचचक्षुर्भद्राचवैक्रमात् इति
 दिक्षुचतुर्द्धागमनस्यपातालगमनस्यच नभारतखण्ड
 तोनिर्गमप्रत्यायकत्वम् अन्यथा शुक्लप्रतिपदारभ्य
 शुक्लदशमीयावत् गंगायाभारतखण्डेऽसत्त्वात्
 स्नानदानादीनां निष्फलत्वापत्तेः नच पाताल
 गमनस्य भारतखण्डतोनिर्गमाबोधकत्वे भगीरथ
 स्यपातालगमनत्रासोनिर्र्थकइतिवाच्यम् नागा
 नांसमग्रभावेन पातालनयनस्याभिलषितत्वेनत
 रैयवत्रासजनकत्वात् अतिप्रयासलब्धनस्यांशहा
 नेरपित्रासजनकत्वाच्च अतएवसमग्रभावेनावस्थानं
 प्रार्थितमिति अतएव त्वयासमग्रभावेनस्थयंभारत
 खण्डक इतिभगीरथप्रार्थनोत्तरं भगीरथमहाभा
 गएवमेवभविष्यति यावच्चंद्रग्रहेशाद्याःस्थास्यंत्यं
 रमंडले तावत्कीर्तिर्महाराजभावितातोत्रिलोकके

॥ गंगाव्यवस्था ॥ ॥ ९ ॥

इति गंगावरप्रदानं संगच्छते नचधारात्रयस्या
न्यखंडेषुगमनात् भारतखंडेचतसृणामवस्थाना
भावात् तुर्य्यशेनभारतखंडेस्थितत्वात् त्वयासमग्र
भावेनेतिवरभ्यर्थनस्य एवमेवेति गंगावरप्रदान
स्यचासंगतिरितिवाच्यम् समग्रभावेनावस्थानंन
प्रवाहसाकल्येन किंतु भवनंभावः सत्त्वमितियावत्
सामग्र्यंचसाकल्यरूपंठ्यापकत्वार्थकं तथाचभार
तखंडानिवृत्तिसत्त्वठ्यापकसत्त्वेनस्थेयमितियावत्का
लं भारतखंडास्थितिस्तावत्कालंस्थेयमितिफलितम्
अतएववरप्रार्थनसमानार्थकंवरप्रदानं भगीरथमहा
प्राज्ञएवमेवभविष्यति यावच्चंद्रग्रहेशाद्याःस्थास्यं
त्यवरमंडले तावत्कीर्त्तिर्महाराजभवितातेत्रिलोक
के इतिसंगच्छते अन्यथाबाधितार्थप्रार्थनापत्तेःप्रा
र्थनविरुद्धवरदानापत्तेश्चेतिनचवरप्रदानेकल्पांतकी
र्त्यवस्थानमुक्तंनस्वकीयावस्थानमितिवाच्यम् गंगा
वस्थानंविनाकीर्त्यवस्थानासंभवात् तत्कीर्त्तिस्तद्वि
षयकत्वात् विषयाभावेन तत्स्थानासंभवात् प्रसिद्धं
चैतल्लोके तडागदेवाल्यादिजन्यरूपकीर्त्तिस्तडागादि
स्थितिपठ्यंतसत्त्वं तडागादिविनाशेकीर्त्तिर्विनष्टेति
व्यवहारस्यसर्वजनीनत्वादितिसिद्धम् सूर्य्यचंद्रस्थि

तियावत् भारतखण्डस्थितियावत् गंगास्थितिरिति
 अतएवब्रह्मांडेनारदीये अष्टत्रिंशत्तमेऽध्याये वसुमो
 हिनीसंवादेच कलौतुसर्वतीर्थानिस्वस्ववीर्यस्व
 भावतः गंगायांप्रतिमुंचतिसातुदेविनकुत्रचिदितिगं
 गाशक्तिस्तीर्थीतरशक्तिसहिताकलौस्थास्यतीतिसं
 गच्छते अतएवच स्कांदेकेदारखण्डे पंचत्रिंशत्तमेऽ
 ध्याये वरं ब्रूहीतिशिववचनोत्तरं भगीरथउवाच
 गंगारूपं परमं धाम वर्त्तते शिखरे तव तन्मे देहि पितृणां
 हिसमुद्धाराय भोः प्रभो अन्ये कलियुगे घोरेनराः पुण्य
 विवर्जिताः दृष्ट्वा लोकान् हि गच्छति पुनरावृत्तिदुर्लभान्
 पीत्वा मृतमयं वारिमुक्तिमैश्वर्यमाप्नुयुरिति घोरकलौ
 पापिनां मुक्तयर्थं वरप्रार्थनं संगच्छते अतएव च तत्रैव अ
 ष्ठाधिकद्विशततमेऽध्याये हरिद्वारमाहात्म्ये क्षेत्राणां
 पंचकं पृथ्व्यां स्थास्यति प्रवरे कलौ गंगाद्वारं च केदारं
 काशीं गंगागमस्तथा गंगाच संगता यत्र सागरेण म
 हामते गंगाच स्थास्यते त्रैवसत्यमेतच्छिवेरितामिति
 प्रवरकालौ गंगास्थितिप्रतिपादनं संगच्छते इति नचा
 न्यत्र तदभाव इति वाच्यम् प्रवाहरूपायास्तस्याः स
 र्वत्रैकाकारत्वात् क्षेत्रमाहात्म्याधिक्येनाधिक्यप्र
 तिपादनात् अन्यथा प्रतिक्षणं तत्र जलांतरप्रवेशात् श

॥ गंगाव्यवस्था ॥

॥ ११ ॥

• क्तिप्रवेशनिर्गमानामानंत्यापत्तेः क्षणिकत्वापत्तेश्चेति
संक्षेपः इति श्रीमन्महाराजाधिराजजम्बूकाशमीरा
ज्यनेकदेशाधीश्वर श्रीमत्प्रतापसिंहानामाज्ञया म
द्रदेशनिवासिसदानंदात्मजश्रीगणेशशास्त्रिकृता गं
गाव्यवस्थासंपूर्णा ॥ निधिपतिशोधिता ॥

766

॥ श्रीरघुनाथप्रसजंवू ॥